

YRKANDE

25 Framställan till Migrationsverket om undantag från asylsökandes möjlighet att få dagersättning (KS/2020:119)

Ändringen i lagen (1994:137) om mottagande av asylsökande avser att komma till rätta med de problem som anses ha orsakats av asylsökandes möjlighet till eget boende istället för anläggningsboende. Det ska ske genom att asylsökande som bosätter sig i vissa utpekade områden med ”sociala och ekonomiska utmaningar” fräntas sin dagersättning (högst 71 kr/dag). I ordförandeförslaget – som bara stöds av två av partierna i den styrande majoriteten – föreslås att hela kommunen anmäls till Migrationsverket som ett sådant område, trots att både lagen och tillhörande förordning (1994:361) uttryckligen talar om *dela(ar) av kommun(er)*.

Vänsterpartiet menar att lagändringen dels inte kommer att ha de effekter som man hoppas att den ska ha (att asylsökande bosätter sig i kommuner och områden med mindre sociala och ekonomiska utmaningar), dels att den har negativa effekter för enskilda och för samhället i stort. Denna bedömning bekräftas av den tjänsteskrivelse som är underlag för beslutsförslaget.

Att många asylsökande väljer eget boende när möjligheten finns beror sannolikt i första hand på de fördelar det innebär att kunna få hjälp och stöd från släktingar och landsmän och att det innebär bättre möjligheter till integration i det svenska samhället än ett mentalt nedbrytande och isolerat boende på en flyktingförläggning. Flera av Migrationsverkets boenden har haft låg standard och har drivits av oseriösa privata aktörer och så är det fortfarande i allt för många fall.

Att asylsökande i eget boende i stor utsträckning har hamnat i vissa kommuner och kommundelar beror i första hand på att det är där det funnits möjlighet för dem att finna ett boende. Det kommer inte magiskt att uppstå boendemöjligheter i mer välbeställda kommuner bara för att de asylsökande mister sin dagersättning. Inte heller kommer de i större utsträckning än i dag att stanna i anläggningsboende om de kan slippa.

Regelverket kommer dessutom att skapa olyckliga inlåsnings effekter. En asylsökande som redan bor i Botkyrka får behålla sin dagersättning, men kan i normalfallet inte flytta till en annan kommundel eller till ett utpekade område i en annan kommun utan att förlora sin ersättning.

De sociala problem som utan tvekan är förknippade med de asylsökandes boende – trångboddhet och oseriösa hyresvärdars utnyttjande av människors utsatthet – kommer inte att minska genom att fattiga människor görs ännu fattigare. För att komma åt de verkliga problemen krävs en bred, offensiv politik för stärkt gemensam välfärd, rätt till bostad och minskade klassklyftor.

Jag yrkar att ordförandeförslaget avslås.

Mats Einarsson (V)